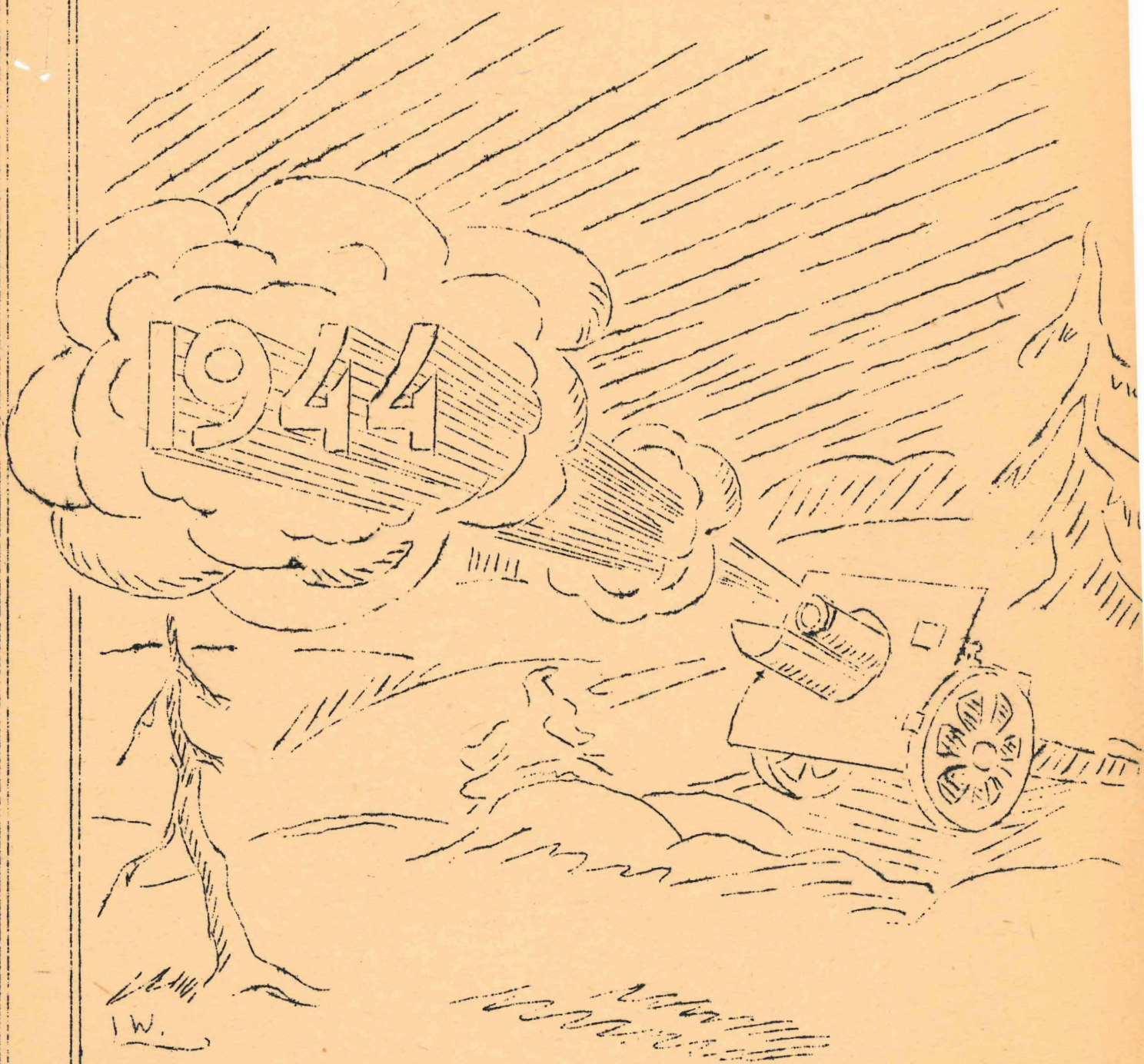

2.VUOSIKERIA — 27.1.44

PAKANAANI

N° 1

1944.

KUUKAUSITTAIN ILMESTYVÄ KENTTÄLEHTI.

TOINEN VUOSIKERTA

TOIMITUS:

Päätoimittaja: H i m a n k a   Aputoimittajat ja avustajat:
puh. Pakana 8.   Yksiköt vuorotellen.

T a i s t e l u   j a t k u u .

Kansojen taistelu on viimeisten kuukausien ja viikkojen aikana kehittynyt yhä laajemmaksi ja kovemmaksi. Omia rajojamme lukuunottamatta pauhaavat vastakkain iskevään miljoona-armeijain aseet kaikkialla. Myönnettävä on, että vihollistemme hyökkäykset ovat olleet härettömän voimakkaita ja useemmissa ta-pauksissa voitollisiakin. Ratkaisua ei silti vielä ole missään näkyvissä. Sekä hyökkääjät, että puolustajat ovat vielä voimissaan ja kummallakin liehee vielä vahvojakin reservejä käytettävissä.

Samanaikaisesti kun aseet työskentelevät täydellä

raivolla, pyrkivät molemmat asepuolet ratkaisuun toistakin tietä. Propagandasota on kehitetty myös ääriimmilleen. Se tekee jatkuvia, useinkin laadultaan aivan yllättäviä hyökkäyksiä kaikkialla. Se tähtää ennenkaikkia vastustajan taistelumoraalin tuhoamiseen, mutta esim. ryssien käyttämänä on se usein esiintynyt muodoissa, joista on hyvinkin vaikea määritellä sen todellisia tarkoitusperiä.

Me olemme jo noin parivuotta seisseet paikoillamme kuten sanotaan: "kivääri jalalla." Eri rintamillamme esiintynyt vihollistointi on supistunut yleensä vain partiointiin tai vanginsieppausyrityksiin. Sota on muuttunut miltei arkiseksi aherrukseksi, rauhan aikaiselle sotapalvelukselle ominaisine yksitoikkoisine tapoineen ja päiväohjelmineen. Kyllästyminen ja väsymys pyrkivät väkisinkin, ainakin aika-ajoin, valtaamaan mieliä.

Samanaikaisesti pyrkii vihollisen sekä julkinen että salainen propaganda jäytämään pohjaamme. Onneksi on tuo julkinen radio- ja kaiutinkieli meille kaikille niin tuttua ja räväkäsuisuudessaan niin yksinkertaista, että se säännöllisesti ampuu yli maalin. Kun se kuitenkin päivästä päivään jankuttaa samoja väitteitään, tukien niitä sopivasti tälläkertaa tarjolla olevilla voitokkailla sotatiedonannoillaan, on olemassa vaara, että heikoimmat ja väsyneimmät luonteet ennen pitkää tahtomattaankin ottavat siitä jotain vastaan. Reippaampien tovereiden on tällöin pystyttävä tukemaan väsähtäneitä ja kumoamaan heidän saamansa väärät valhekuvat.

Vihollisen on todettu käyttäneen kaiutinpropagandaansa myös suorastaan vakoilutarkoitukseen. Eräällä rintamasaalla kehotti ryssä neikäläisiä mielisiä kirjoittamaan jollekin nimellä mainitulle naishenkilölle, jonka osote ilmoitettiin ja käskettiin hänelle tiedoitamaan, että miehensä on vankina ja voi hyvin. Hyväuskoiset soti-

laamme kirjoittelivatkin k.o. naiselle joukon kirjeitä joutuen tällöin luonnollisestikin kirjeissään paljastamaan tälle myös yksikköjensä kp-osoitteet. Sittenkin todettiin, että nainen olikin vakoilun palveluksessa ja ryssä sai täten yksinkertaisella keinolla tiedon k.o. lohkolle toimivista yksiköistä.- Tapaus osoittaa, että mitään propagandakehoituksia, näyttivätne ne miten viattomilta tahansa, ei noudattaa vaan kaikki tällaiset on heti saatettava esimiesten tietoon ja toimenpiteitten varaan.

Miltein jokainen lomalla kävijä tuo tullessaan joukon jymyuttisia kersuihin. Nämä jutut osoittautuvat kerta kerralta enemmän tai vähemmän perättömiksi ja pohjautuvat varmaankin usein vihollispropagandaan. Täällä niitä ei yleensä uskota vaan ne herättävät vain joko hilpeyttä tai katkeruutta kotirintamaa ja sen huhun levittäjiä kohtaan. Näiltä huhuilta on rintamamiehen aina sekä korsussaan että junissa tai kotona ollessaan katkaistava kärki, eikä suinkaan loikiläkään niitä levitettävä. Ne ovat viattomilta tuntuja, mutta aina loppujen lopuksi vaarallisia ja joka tapauksessa "akkamaisia".

Nykyisin usein esitettyyn toteamukseen, että kotirintama ja sen henki olisi turmeltunut tai väsähtänyt, on monia syitä. Yksi niistä on meidän rintamamiesten. Yhä uudelleen ja uudelleen on meille selostettu, mitä ja miten meidän on kotiväelle puhuttava ja kirjoitettava, mutta siitä huolimatta emme läheskään aina näytä pystyvämme pitämään suutamme ja kynäämme kurissa. Reippaan nuorukaisen pitää välttämättä kertoilla kotijoukoilleen ja tuttavilleen törmäilyistään, juopotteluistaan tai korttivoitoistaan, väsähtänyt tai jostain syystä katkeroitunut näkee taas elämässään vaan surkeutta, kylmää jopa nälkääkin ja toteaa palvelustoverillaan, esimiehollään tai naapurissa

taas kaikkien asioiden olevan loistavasti ja välittömästi huolensa vai-
monsa ja äitinsä kannettavaksi. Kuka sitten näistä puheista ja kir-
joituksista hyötyy? Ei suinkaan esittäjä itse, eikä häntä hyödyttä-
ne liioin tietoisuus siitä, että huolien painama kotiväkensä saa
niistä lisää taakkaa kannettavakseen. Vahinkoa näistä jutuista sen
sijaan on aina. Lisäänne turhanpäiten kotijoukon huolia ja heiken-
nämme kotirintaman kestävyyttä ja työskentelemme näinollen vihollis-
propagandan päämäärin hyväksi. Lyhyesti sanottuna siis: turhat pu-
heet ja kirjoittelut pois! Nyt on taistelun eikä pulinan aika!

Ratkaisua ei vielä näy, mutta se lähenee päivä päivältä. Yh-
tä hyvin kuin meidän on hoidettava aseitamme, on meidän hoivattava
myös henkistä kestävyttämme. Ratkaisun hetkellä on vain voimakkaal-
la yksilöllä ja voimakkaalla kansalla sananvalta.

P.

-o-o-o-o-o-o-

USKONTUNNUSTUS.

Kirj. Heikki Asunta.

Ma uskon päivään kerran koittavaan
ja laihon nousuun karuun kamaraani.
Ma uskon oikeuteen voittavaan
ja ylösnousemukseen oman maani.

Ma uskon päivään, joka valoaan
on kerran vuodattava myyräin pesiin.
Ma uskon aikaan, jolloin voimassaan
käy kahlehdittu jalopeura esiin.

Ma uskon valaan miesten vannomaan
ja miesten sanaan, jonka täytyy pitää.
Ma uskon kuntoon, kuokkaan, tapparaan
ja maahan, missä luste ei saa itää.

+ † † † † † +
+ † † † † † +

ERÄS AJANKOHTAINEN KYSYMYS.

=====

Kuulee usein tuotavan esille kysymyksen sodan oikeutuksesta. Kysytään onko sota kristilliseltä kannalta katsottuna oikeutettu vaiko ei? Eikö viides käsky: "Älä tapa" puhu juuri sotaa vastaan? Voiko kristitty näinollen "tarttua miekkaan", sillä sanoohan Raamattu: "joka miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu." Ja eivätkö monet muut Pyhässä kirjassa olevat tämän tapaiset lauseet puhu samaa kieltä?

Katselemme tätä kysymystä sekä Vanhan että Uuden testamentin valossa. Se kuva, jonka Vanha testamentti meille antaa Israelin kansan historiasta on kauttaaltaan sotahistoriallinen. Tuota kuvaa leimaa läpeensä sota milloin mitäkin naapuri kansaa ja valtiota vastaan. Herra itse sotii milloin kansansa puolesta milloin sitä vastaan. Jopa näemme siellä kohtia, joissa Herran sana tulee kuninkaille käskynä sotia vihollista vastaan. Eräseen tällaiseen käskyyn liittyy vielä yksityiskohtaisia neuvoja siitä, mitä oli tuhottava. Mutta kun kuningas voiton saatuaan ei noudattanut tarkoin samaansa käskyä, niin Jumalan rangaistus kohtasi häntä itseänsä hänen tottelemattomuutensa tähden.

Sota on Herran kädessä kasvatuskeino, jolla hän tahoo opettaa kansaansa eroittamaan hyvän ja pahan, oikean ja väärän toisistaan. Tottelemattomuutta, joka on syntiä Herran käskyä vastaan, seuraa aina rangaistus. Rangaistuksen tarkoituksena on palauttaa eksynyt jälleen kuuliaisuuteen, saattaa hänet

oikealle tielle katumyksen ja parannuksen kautta. Niinpä Herra profettojen kautta kehoittaa kansaansa luopumaan väärältä tieltä vakavasti sitä varoittaen ja uhkaa sodalla, ellei kansa luovu synneistänsä ja käänny ainoan elävän Jumalan puoleen. Näin sai Iisraelin kansa usein kokoa Herran kuritusta joutumalla paikannallisten naapurikansojensa hyökkäysten kohteeksi. Tämä on todistus siitä, että sota on synnin seuraus.

Jumalan maailman hallintaan kuuluu siis myös sota. Jeesus itse sanoo tästä, että sotien täytyy tulla. Näin on siksi, että tämä maailma ei ole mikään paratiisi, vaan pimeyden voimilla, synnillä on siinä myöskin sanansa sanottavana. On myöskin väärin ajatella kuten usein kuulee sanottavan, että sotaan syyllisiä ovat vain muutamat harvat valtioiden päämiehet. Joskaan emme voi heitäkään aina vapauttaa kaikesta edesvastuusta, niin edelläolevan perusteella meidän täytyy sanoa, että inhimillisesti katsoen aivan syyttä hyökkäyksen kohteeksi joutunut kansakin on pyhän Jumalan edessä omien syntiensä tähden sen ansainnut.

Oletko koskaan ajatellut, että sinunkin jumalattomuutesi, sinun suruttomuutesi ja sinun syntisi ovat vetämässä alas Jumalan kirousta sodankin muodossa meidän isänmaamme ylle? Me itsekukin olemme tähän omalta osaltamme syyppäitä. Jos tahdot rauhaa, niin tee ensin rauha Jumalan kanssa.

Tarkastellessamme edelleen kysymystä, voiko kristitty ihminen kantaa asetta vai ei, meidän täytyy ottaa huomioon kaksi eri sodankäyntitapaa, nim. hyökkäys- ja puolustusota. On selvä, että näillä molemmilla on eri tavoitteet. Hyökkäyssotaan sisäl-

tyvät alueelliset pyyteet, vallan ja kunnian tavoittelu, taloudellisten etujen saavuttaminen sekä kosto y.m. näihin verrattavat seikat. Siksi Jumalan sana ei anna millään tavalla oikeutta tällaiseen sodan käyntiin.

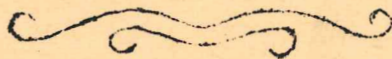
Sitä vastoin puolustussodan tavoitteena, kuten jo nimikin sanoo, on puolustaa niitä arvoja, jotka meille elämässä ovat kaikkein kalleimpia, Jumalan ihmisille antamia lahjoja, joiden hoitamisesta heidän on kerran tehtävä tili. Ei kukaan meistä voi kieltää sitä, etteikö meidän parhaillaan käymämme sota ole juuri puolustussotaa huolimatta siitä, että olemmekin kaukana vanhoilta valtakuntamme rajoilta. Sen, ettemme pysähtyneet noille rajoille, määräisivät sekä kansalliset että strategiset näkökohdat. Sillä hukapa meistä, hyvin tuntien vihollisemme tarkoitukset, uskoisi osim. sitä, että olisimme voineet säilyttää asemamme vanhoilla rajoillamme.

Saadaksemme kysymykseemme vastauksen meidän täytyy vielä tarkastaa mitä Raamattu puhuu esivaltaista. Neljänteen käskyyn sisältyy myös kuuliaisuus esivaltaa kohtaan ja sen kunnioittaminen. Raamatun mukaan ei ole olemassa esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; "ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat." Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan tuottavat itsellensä tuomion. Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät paha. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä saat siltä kiitoksen; sillä se on Jumalan palvelijana hyväksi. Mutta

jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kannaa, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rangaistukseksi, joka pahaa tekee. Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden. Koska maan puolustusvoimat kuuluvat myös esivaltaan, niin me näin ollen olemme täällä esivallan miekkana torjumassa ja kostamassa ulkoapäin tulevan pahan sen rangaistukseksi. Me puolustamme yhteisöä, koko kansaa. Me taistelemme elämän korkeempien arvojen: uskontomme, kotiomme ja isänmaamme puolesta, tuota vanhaa meille kaikille tuttua sanontaa käyttäksenne. Puolustessamme siis yhteisöä meillä on oikeus myös käyttää asetta ilman, että tulemme viidennen käskyn rikkojiksi. Mutta kun on kysymys meidän omasta asiastamme, meistä yksilöinä, niin lähimmäisen hengen riistäminen on synti, se on rikos tuota käskyä vastaan: "Älä tapa", ja saa myöskin tuomionsa. Jeesuksen sana Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen, sillä joka miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu" ja monet muut tämän tapaiset Raamatun paikat, joita tavallisesti n.s. pasifistit, rauhan aatteen kannattajat vetävät esille, liittyvät juuri yksityistapauksiin. Tässä juuri on huomattava ero, joka on mainitun käskyn ja näiden Raamatun kohtien välillä. Me teemme väärin, jos otamme yksityisiä Raamatun lauseita erilleen niiden asiayhteydestä ja yleis-
tämme ne. Jos me näin teemme, niin me voimme saada Raamatusta tukea melkeinpä minkälaisille opeille tahansa.

Pastori.

R y s s ä n s a l a i n e n a s e

p a l j a s t e t t u.

Malaksila 23.1.44 (Erikoisesti "Pakanalle".)

Jollakin ihmeellisellä konstilla ovat huoltoherrat saaneet käsiinsä ryssäläisen asiakirjan, joka tarkemmin tutkittaessa on osoittautunut varsin yllätykselliseksi. Sen on nyt todettu sisältävän täydellisen selostuksen piirustuksineen ryssien salaisesta aseesta, "stahanovilaisesta ihmeestä." Aseen teknillinen nimi on oikeastaan pikakatapultti m/43. Keksintö on myös siinä ihmeellinen, että se on mahdollisimman yksinkertaisella ja siis nerokkaalla tavalla ratkaisu ikiliikkujan arvoitukselle.

Eräs toinenkin arvoitus on nyt ratkaistu. Viimeaikoina näet on Malaksilan kylän harvaväkisessä yhdyskunnassa herättänyt melkoista mielenkuohua omituinen jyskähtely eli pauke, jopa siinä määrin, että nuoremmat "pakanat" ovat postinhakumatkoilleenkin lähteneet vähän eteenkehtaisesti ja valjuina. Vanhemmat "kantapakanat", muka asiantuntijoina, ovat opettaneet nuorempia, että "ei se pauke mitään heittää, kunhan vain siinä kasu-upseerin kohdalla pienen pikar pitelette sieraimianne." Asiantuntijat ovat erehtyneet. K.o. pauke ei johdu suinkaan vegetatiivisen hermoston aiheuttamista tahdottomista lihasnytkähdyksistä. Ei. Huollossa on valmistettu kaapattujen piirustusten mukaisen pikakatapultin mallikappale, jonka kokeilu on aiheuttanut nuo jollakin tavalla melkoisen leikkavat huhut.

Olemme nyt saaneet tilaisuuden koko tuon uuden ihmeen paljastamiseen ja julkaisemme seuraavassa alkuperäisen asiakirjan suomennoksen:

Erittäin salainen.

Stahanovilainen ihme.

Tekniikan viimeinen sana:

P i k a k a t a p u l t t i M/43.

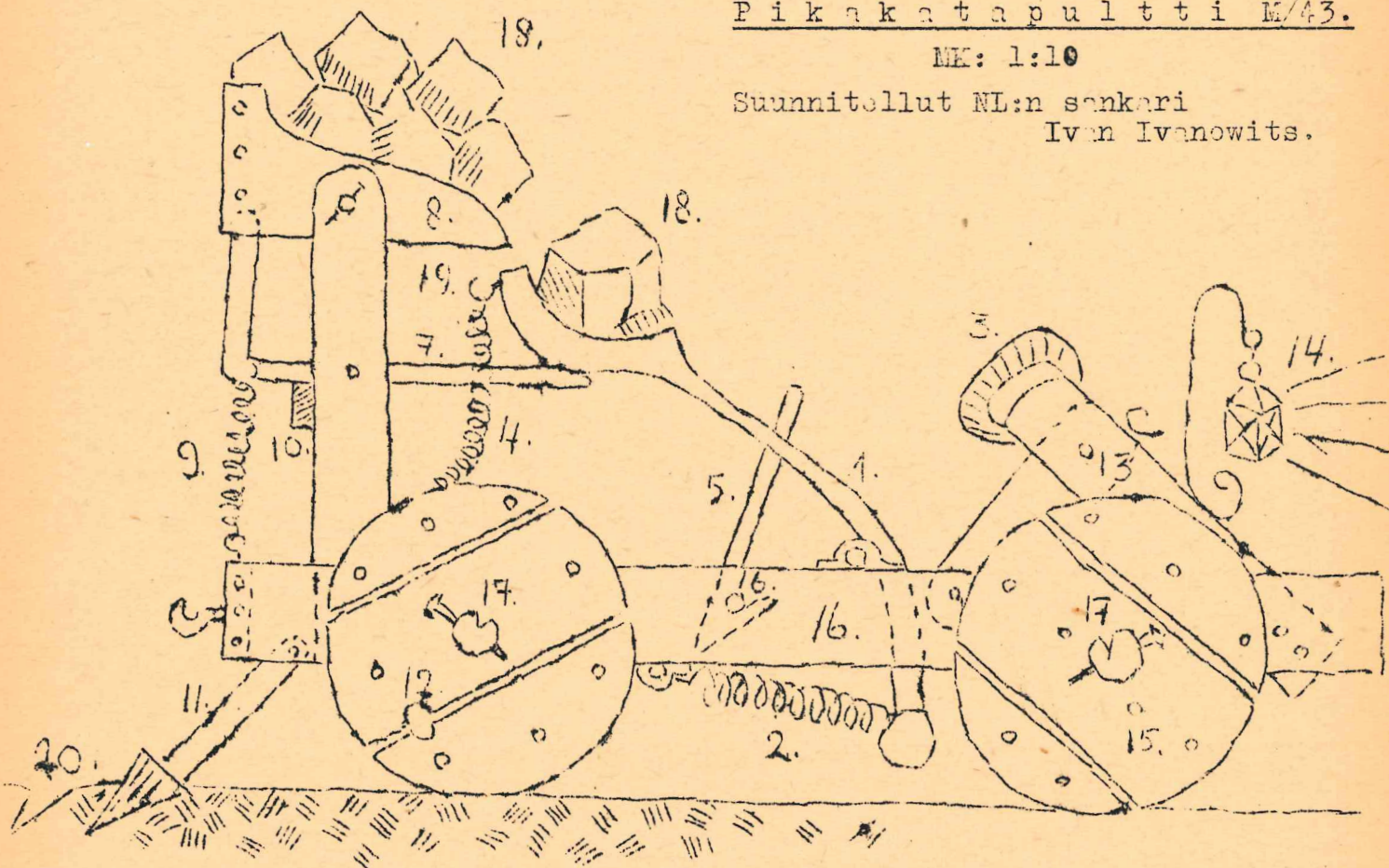
(Suunnitellut NL:n sankari Ivan Ivanowits.)

Uusimallisella tappivaihteella varustettu. Kaliiperi vaihteleva, kantomatka samoin. Ampuu etupäässä kaaritulsta. Vaikuttaa ammuksen iskuenergialla. Ammukset eivät tavallisesti räjähdä. Sytytin: tarpecton. Valmistaja: Puuseppäkolhoosi "Arinkoisen pojat". (Piirros liitteenä.)

Pikakatatapultti M/43.

ME: 1:10

Suunnitellut NL:n sankari
Ivan Ivanowits.

O s e t:

Huomaa yksinkertainen stahnovilainen rakenne.

1. Heittovarsi.	10. Syöttövivun pysäyttäjä.
2. Isojousi.	11. Kannus.
3. Iskutyyny.	12. Jarrukolo jarrutappia varten.
4. Palauttaja.	13. Korkeussuuntain.
5. Kytinkoukku.	14. Valonheittäjä (valovoima 1 tali- kynttilä.)
6. Liipasin, (vaihtaja).	15. Pyörä (malli "puu").
7. Syöttövipu.	16. Jalusta (malli -43).
8. Syöttäjä.	17. Rasvareikä.
9. Iskuvaimentajajousi syöttäjän liian kallis- tunisen ehkäisemiseksi.	18. Ammus (malli "nupu").
	19. Vaihdenkarin koukku.
	20. Istutusreikä.

K ä y t t ö o h j e s ä n t ö:

Katapultti ladetaan käskyllä "lataa ja varmista". Täl-
löin "ykkönen" painaa heittovarren (1) taakse ja työntää liipa-
sintapin (6) reikänsä. Tällä aikaa "kakkonen" asettaa ammuksen
heittovarren kuppiin. Nyt on ase valmis laukaistavaksi. "Ykkönen"

nykäische liipasimen pois reijästä, jolloin isojousi (2) lyö heit-
tovarren eteen ja heittää ammuksen menemään. Nyt voidaan ampua jo-
ko kerta- tai kestotulta. Jos liipasin (6) työnnetään heti pai-
kalleen, tarttuu kytkinkoukku (5) siihen, kun heittovarsi, kumi-
sen iskutyyny (3) ja palauttajan yhteisvaikutuksesta tulee taak-
se, ja estää siten aseensa laukeamisen uudelleen. Jos halutaan am-
pua kestotulta (permanenttitulta), ei panna liipasinta paikalleen,
vaan jätetään se käteen, tällöin ase ampuu syöttäjän tyhjäksi.
Taakse pauskautuessaan iskee heittovarsi (1) syöttövipuun (7),
jonka välityksellä syöttäjä kallistuu pudottaen ammuksen heitto-
varren kuppiin. Heittovarren heiluessa edestakaisin liikkuu myös
koko ase edestakaisin. Mutta nyt on kannuksen (11) avulla estetty
aseen liikkuminen taakse. Ase liikkuu siis ampuessaan eteenpäin,
kuten oikealle stahanovilaiselle sopiikin. (Huom. Erittäin salai-
nen: jos kannus käännetään eteenpäin, liikkuu ase taaksepäin).
Raahanaikaisissa oloissa asetta voidaan käyttää apuna kaalin is-
tutuksessa (reikä 20).

L.

S t o c k h o l m . 25.1.44. (Erikoisesti "Pakanalle").

Luotettavalta taholta saatujen tietojen mukaan on NL:n
sankari, stahanovilainen keksijä Ivan Ivanowits likvidoitu syys-
tä, että hän tiesi liian paljon jostakin salaperäisestä uudesta
asesta, jota sanotaan pikakatapultti m/43:ksi.

Sietääpä varoa moisia keksintöjä! (Toim. huom.)

-o-o-o-

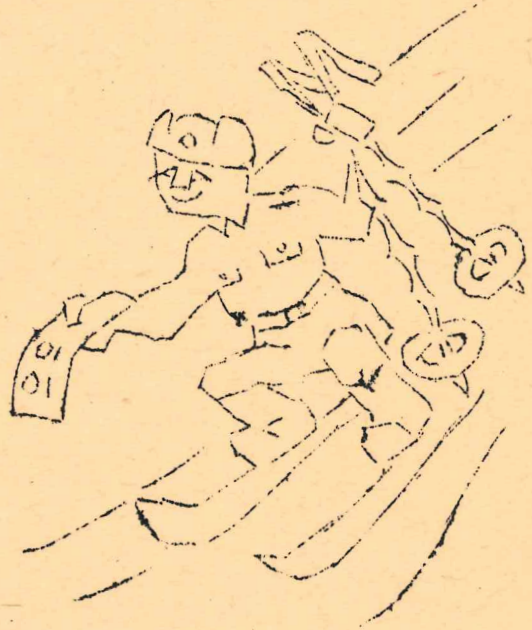
MASSAHIHDON TIIMOILTA.

Lumen nyt vihdoinkin tultua ja suksien sen mukana on an-
kara massahiihtoinnostus vallannut joukkomme. Kolmesti viikossa
näkee eri portaiden ja majoitusalueiden netsät michiä mustan
"lakimääräisellä" lenkillä. Erästä oikein "vaahtopäasellisellä",
niin ettei koko miehestä juuri muuta huomaa kuin ohi vilhtavan
varjon ja kamalan huokaisun: latua! Suurin osa sentään "hitaasti
kiiruhtamassa", rauhallisesti ja tasaisesti kuten aina näin alku-
talvesta tulee ja sopii. Ehkä hieman manailen oikeistua "väärän
koivun mäkeä", jossa "joko se yksi mänty tai minä olen liikaa."
Mutta hiihtometrit karttavat tälläkin tavalla. Ja tuskinpa tun-
sit enää kroppaasi kipeäksi toisen kerran jälkeen. Kolmannella
viikolla on lenkki lyhentynyt jo vallan hämmästyttävässä määrin
-"tuon mutkan takanahan on jo tuttu sukea, josta ei ole kotiin
enää kuin pari hassua kilometria. Ehkäpä sen voisi kiertää jos-
kus lakimääräisten sivussakin, iltapäivisin, ottamassa hien en-
nen saunaan menoa, vaikkapa laina suksillakin.

Kannattaahan se jo omaksi huviksikin, lenkin ja saunan jälkeen valtaa suloinen raukaus ruumiin ja lunisessa metsässä tuntee puhdistuvansa kaikesta korsun ja karbidilampun noesta, puhumattakaan jaosten ja henkilökohtaisten palkintojen vuoksi. Yksikköjen välisestä järjestyksestä ei voi vielä asian tässä vaiheessa ollen sanoa mitään. Sen sijaan joitakin väliaikaitietoja parhaista henkilökohtaisista saavutuksista.

Luettelossa on ensimmäisenä kers. H. Sormunen E:sta - 594 km:llä. Toisena myös Sormunen, luutnantti - 400 km, mikä opikso ja esimerkiksi mainittakoon. Seuraavana on seitsikon Tkm. Pihlajämäki -350 km, kahdeksikon kers. Leppänen -325 km ja tiheä joukko jo 300 km vaiheilla.

Numerot vaikuttavat melko korkeilta, mutta kun ajattelee, että ylläolevat tulokset on hiihdetty vajaa kolmen viikon aikana, niin pitäisi kolmessa - neljässä kuukaudessa jokaisen, kellä halua ja intoa riittää, kyetä saavuttamaan tuo etumatka ja pystyä kilpailemaan kärkisijoista. Siispä jokainen mies ladulle j.osaston sekä oman kunnian ja kunnan puolesta.

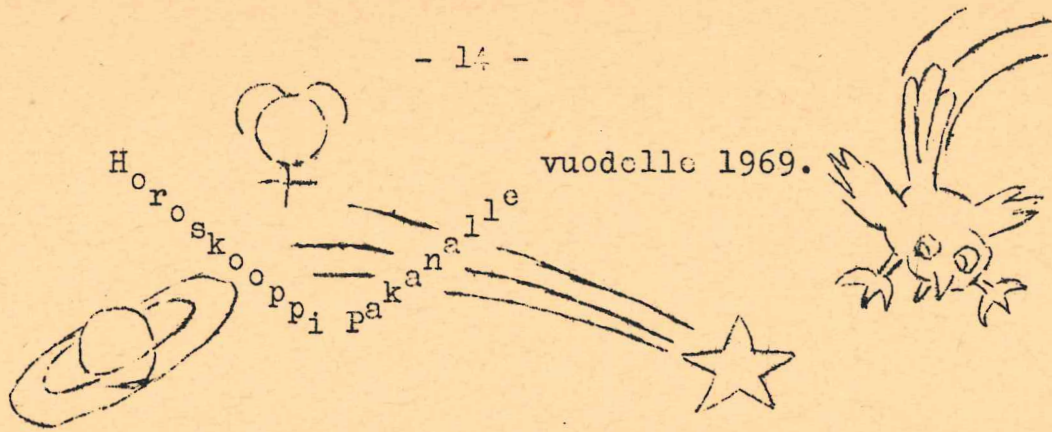
Urh.ups.

~~~~~

M i e t e l m ä.

Ellemme nyt jaksaisi viedä tätä sotaa voitokkaaseen loppuun, olisi kaikki se työ, mikä tässä maassa on aikojen alusta tehty, hukkaan mennyttä, niin myöskin kaikkien sotiemme uhrit. Jokaisen kansalaisen onni tai onnettomuus kytkeytyy lujasti koko kansan kohtaloon, siinä on kohtalonyhteys. Jokainen laukaus ja lapion pisto on uuden, paremman tulevaisuuden luomistyötä. Kotimme saavat jo nyt elää rauhassa.

(Vekan Valistus Viesti N:o 2).

(Laatinut etevempien kotimaisten astrologien avustamana, persialaisen Omar Khaijamin oppeihin nojautuen ja läntisen naapurimaamme kuuluisien selvänäkijöitten myötätunnon tuke-
mana A m i g u s S a t u r n i).

Pakanan henkilökunta on v. 1969 sama kuin nytkin. Jäämeren valli, länsivalli ja Pohjanlahden valli sekä Suomenlahden valli vaativat siksi paljon miehiä, että Aunuksen veteraaneja ei ole vapautettu. Sotilasarvot sensijaan - siviilien yritettyä kitsastella päivärahojemme ja sotakuukausipalkkojemme koroituk-
sen ollessa käsiteltävänä - ovat suuresti muuttuneet. Tkm:t esim. ovat kenttämestareita, suuntaajat ylikenttämestareita, jaosjohtajat kapteeneja, komentaja kenraaliluutnantti (div.kom. vastaavasti kenraalialikersantti). Vain sotilaskotisisaret ovat jatkuvasti vaihtuneet, k.o. vuonna on menossa 114. vuoro. (Edel-
liset menneet naimisiin). Nytkin kerrotaan erään majurin ja kent-
tämestarin istuvan Pakanan Keskuskanttiin talvipuutarhan baa-
rissa kaikki illat ja vain soodavettä härppien, minkä takia uk-
ko Nevalainen kuuluu ottaneen uusien tyttöjen tilauskaavakkeet
jo esille.

Yksikköjen elimien sijoituspaikat ovat huomattavasti muuttuneet. Parannettujen lyhytaaltopuhelimien tultua käytän-
töön on kaksi ptriupsecria joukkoineen muuttaneet Liperiin, yk-
si Helsinkiin. Tuliportaat uusine kanuunoineen ovat siellä jos-
sakin keski-Aunuksessa, kun taas tjuet maanalaisine käytävineen,
panssarikupuineen ja anidyxmodivirtakehyksineen ovat vihollisen
puolella. Yleensäkin on varustukset kehitetty niin pitkälle, et-
tä sodan ensimmäiset vuodet kaatumis- haavoittumistapauksineen
ovat vain kammottava muisto. - Komentopaikka yksin on entisellä
paikallaan, sekin tosin jonkunverran muuttuneena, n.m. pilarit,
joita nyt on 23 ovat oikeata marmorin.

Oloissa on yleensäkin havaittavissa huomattavaa kehiti-
tymistä parempaan päin. Kun eduskunta väestöpoliittisista syis-
tä ja mielialan kohottamiseksi oli tehnyt oikein virallisesti
luvalliseksi sekä siviili- että sotavaimon otton, on Pakanan hen-
kilökunta jokseenkin kautta linjan toteuttanut lainsäätäjän tar-
koituksen. Tämä seikka on tietysti aiheuttanut kääntein tekevän
muutoksen asunto-oloihin. Porukkamme neljä poikamiestä (nimiä
mainitsematta) tosin asuu edelleenkin yhden huoneen ja keittiön
korsuissa, mutta jokaisella muulla on perheensä lukumäärää vas-
taava huoneisto. Sieltä heidät taistelutoiminnan alkaissa tem-

paisee toimintapaikalleen - kesken kaiken - nerokkaasti konstruoitu laite, jonka paneo toimimaan ptriupseeri tai tavallisemmin hänen lähettinsä siellä vanha Suomen puolella antama käsky, napin painallus.

Vilkkaan kulttuuri- ja yhdistystoiminnan sekä seuraolennin, tanssiaisten, karnevaalien jne. ohjella luovat nuoriso ja lapset erikoista virkeyttä joukkomme elämään. Jo pienetkin lapset ovat kehittyneet ilmiönäisen nopeiksi poistumaan juuri viimeisellä hetkellä vaara-alueelta turvapaikkaan, joten esim. vihollisen kranaattien aiheuttamia kiusallisia tapahtumia ei, kuten jo mainittiinkin, ole enää sattunut. Kaikki lapset käyvät saman määrän koulua, mutta sen jälkeen opettaa kukin pojalleen omat tehtävänsä näin turvaten tälle tulevaisuudessa varman toimeentulon.

Tarkastetaanpa lopuksi vielä sakkimme vuoden 1969 alun papereita, joita uppsalalaisuuden adjutantti komeine harmine viikisineen, (harmaita tukkahan hänellä ei, kuten tunnettua voi olla) juuri selaille. Loma-anomuksia ei tuossa pöydällä näy ollenkaan. - On sittenkin yksi. Siinä mies ilmoittaa ottavansa lomansa 10.2. mennäkseen ulkomaiselle opintomatkalle, edellinen loma "muistankseni viisi vuotta sitten." On pari siirtolanomustakin. Kommentajalle osoittamisessa anomuksissa pyytävät kapt. K:sen siviili- ja sotavaimo vaihtosiirtoa, molemmilla syynä "vaihtelu." Paperien laidassa on k.o. kapteenin lyhyt puoltomerkintä. - Vielä vilkaisu päiväkäskyyn: "erikoisesti kesken yksikköjen päällikköjä kiinnostämään huomiota siihen, että kaikki nämä työt, joita on pidettävä ensiarvoisen kiireellisinä, suoritetaan ripeästi ja suunnitelmallisesti, ja että - - -."

Ja mitäpä tässä tämän onompää. Aikansaahan sitten nähään tarkemmin.

-x-x-x-x-

T. T.

Lähetettyjä kirjoituksia.

Elokuvaherroille.

Allekirjoittanut tavallinen kansalainen haluaa näin julkisen sanan välityksellä tehdä pari kysymystä, koskien Pakanamman elokuvaesityksiä: 1. Oliko filmi "Poretta" tosiaan tarkoitettu meille viihdytykseksi ja mielenvirkistykseksi? Vaikutti nim. kovin kohnolta ja hajansiselta. Ei silti, että 3 mk:n lippu nykyoloissa olisi millään tavalla nylkemistä - -. (Viimeinen filmi "Unelma Karjamajalla" sensijaan oli posi-

tiivinen yllätys, varsinkin edelliseen verrattuna).

2. Eikö millään voisi saada aikaan kunnollista elokuvateatteria, kun kerran elokuvakonkin säännöllisesti kiertää meilläkin päin? Nykyisessä esityspaikassa häviää nautinnosta ainakin 50% tilanah-tauden, koneen surinan ja kankaan alareunassa heiluvien päiden vuoksi.

Tkn. K. A-a.

Vastaus 2. kysymykseen.

Uuden viihdytystalon rakennuslupa-anomusta ei valitettavasti hyväksytty.

Val.ups.

DON DODRIGON RAHAT.

Jatkokertomus "Pakanalle" Kirj. URHO KARJU.

"Senores -", lausui käreä ääni vaunun ovelta. Juhani Raita heräsi hätkähtäen ja karkoitti kasvoiltaan lauman ilkeän sinertäviä karpäsiä. Hänen janoisessa horroksessaan kangastellut huurteinen olutkolpakko hiihtui vaunussa leijailevaan tomu- ja savupilveen, ja hän totesi olonsa varsin epämukavaksi. Puolentoista vuo-

rokauden junamatka kolmannessa luokassa Mexico Citystä Vera Cruziin ei ole huviretki, etenköä ei heinäkuussa. Raita oikoi hieman puutuneita jäseniään tunnustellen samalla vaistomaisesti savukkeita aikoinaan valkoisten, hien ja pölyn laikuttamien liinahousujensa taskusta. Havaittuaan taskun tyhjäksi hän huokasi alistuneesti jääden alakuloisena tuijottamaan ulos vaunun ikkunasta punaisena pätsinä hehkuvaan agavein ja kaktusten täplittämään erämaahan.

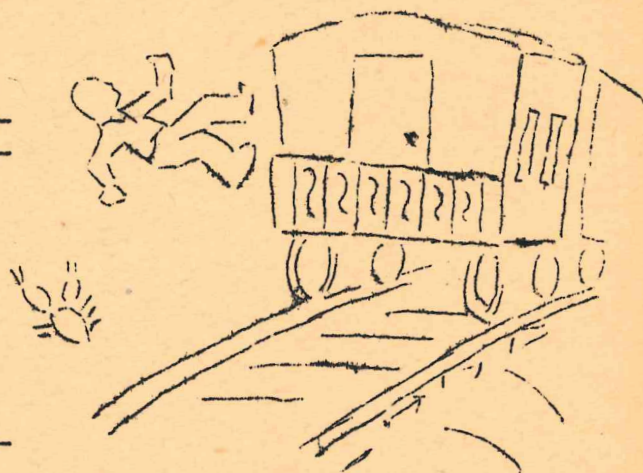
Viereisessä osastossa lauloi ilmeisesti voittoisalta ottelumatkalta palaava baseballjoukkue "la gucarazha'a" kahden kitarran ja kolmen rompipullon säestyksellä. Erinomainen esimerkki jenkkikulttuurin siunauksellisesta voittokulusta keskellä pimeintä dagojen maata, tuumi Raita kääntäen laiskasti päätään tarkkailukseen seuruetta, jonka jäsenien sukutaulu ihonväristä ja kasvon piirteistä päätellen oli suunnilleen yhtä kirjava kuin heidän edustamansa palloseuran poikkiraitainen urheilupaita. Tuhruisiin virkapukuihin sonnustautuneet, kivääreihinsä nojailevat vartiotsiilaat vaunun kummassakin päässä syljeskelivät käytävälle ja seurasivat kiiluvien silmin nopeasti hupenevien rompipullojen vaelusta kädestä käteen.

"Senores-", toisti äskeinen käreä ääni entistä pontevammin. Raita vilkaisi ovelle ja totesi äänen aiheuttajaksi pienen länkisäärisen miehen kuvatuksen, jonka silmiinpistävimpiä piirteinä näyttivät olevan alakuloisesti riippuvat viikset, pistävät himomurhaajan silmät ja valtava tulipunainen kaulaliina. Käyttäen hyväkseen urheiluhengen elähdyttämän tilapäiskuoron viimeistä kertosaettä seurannutta pakollista hengähdystaukoa alkoi länkisäärinen enemmittä valmisteluitta purkaa viiksionsä takaa puhetta ryöpyttäin, välillä kiristellen hampaitaan, heiluttaen käsiään ja syytäen tulikivenkatkuksia manauksia. Raidan espanjankielen taito oli satamakapakoissa harrastetusta ahkerasta itseopiskelusta huolimatta heikohko, mutta silti hän jo pari lausetta kuultuaan totesi tyyppin kierteleväksi kommunistiagitaattoriksi, jollaista hän jo Mexico Cityssä oli tavannut tusinoittain. Olihan tämä maa "vapauden ja veljeyden soihdun kantaja Uudessa Maailmassa", Trotskin toinen kotimaa.

Länkisäärin sanat tuntuivat lankeavan harvinaisen he-
delmälliseen maaperään. Laulu oli tauonnut, ja pian kuulijakunta
jo yhtenä miehenä kiljui "viva, viva" puhujan maalaillessa val-
lankunouksen voittokulkua ja kiristeli vahto suussa hampaitaan
hänen kuvatessa kapitalistien konnuuksia. Singottuaan vielä
viimeisen verta tiikkuvan uhkauksen kauheasta kostosta, joka riis-
täjiä pian on kohtaava, viritti viikisiniekka Internationalen,
johon baseballjoukkue, sotilaat ja yhteinen kansa seisalleen nous-
ten ja innolla yhtyivät kuin kuoroopperan suuressa finaalissa
kiskonliitosten kolkuttaessa tahtia ja tyhjien rompipullojen kie-
riessä iloisesti kilisten hiestä ja innostuksesta loistavien lau-
lajien jalossa.

Huomispäivän kansojen
ikuista veljeyttä vakuuttavan
loppusäkeen kajahdettua, osoit-
ti punaliinainen raivosta täre-
seväällä mustakyntisellä koural-
laan Raitaa, joka joukon uhkaa-
vista ilmeistä välittämättä lau-
lun alkaessa oli murahtaen kään-
tänyt leveän selkensä seurakun-
nalle istuen itsepäisästi ulos-
tuijotellen. Kuka, mikä oli tä-
mä kirottu gringo, joka ylei-
sen innostuksen hetkenä uskal-
si näin provokatorisen jul-
keasti osoittaa vastavallanku-
nouksellista ynseyttä. "Tove-
rit, siedetäänkö tällaista louk-
katietoisessa vapaassa maassa,
kuolema porvariurkkijoille, kuole-
ma gringoille."

Raidan ehtimättä täysin tajuta tapahtunutta huomasi hän
äkkiä olevansa rähisevän, hikoilevan ja kiljuvan joukon puristuk-
sessa kykenemättä liikauttamaan jäsentäkseen. Parisenkymmentä li-
kaista kättä kohotti hänet lattiasta, joku raastoi ikkunan auki,
ja tuokion hän tunsii lentävän ilmassa - - -.

Raita avasi silmänsä yrittäen ratkaista, kunpiko hänet
oli herättänyt, häntä vaivaava sietämätön jano, vaiko ilkeä pis-
tävä kipu oikeassa käsivarressa. Ähkäisten liikautti hän kättään
huomaten risaisen paidanhiansa muistuttavan neulatyynyä. Kieri-
essään alas ratavallia oli hän ilmeisesti riistänyt parisen kak-
tusta piikittömiksi. Ryntyessään poimimaan piikkejä kirvelevästä
käsivarrestaan kuuli hän takaansa pienen kilahduksen ja heleän
äänen, joka hieman kärsimättömästi huomautti: "Ette ole vielä
suvainnut vastata kysynykseeni, oletteko loukkaantunut."

Raita säpsähti. Ääni vaikutti tutulta. Ilmeisesti juuri
sanan äänen lausuna kysymys ensin oli herättänyt hänet, kuiten-
kaan jaksanatta täysin tunkeutua hänen hitaasti palaavaan tajun-
taansa. Tekeytyen rauhalliseksi hän vastasi päätään kääntämättä:

"Se johtuu siitä, etten vielä itsekään ole täysin selvillä rasjojeni kunnosta."

Noustuaan hieman vaivalloisesti pystyyn hän kääntyi hitaasti nähdäkseen edessään pienenkön, mutta siroakenteisen mustan hevosen, jonka selässä korkeassa meksikolaissattelussa istuva valkoiseen ratsastuspukuun ja sombroon pukeutunut tummasilmäinen tyttö hymyili hänelle ystävällisesti.

"Buenos tardes, señorita, nimeni on Raita", yritti Juhani esittäytyä niin luontevasti kuin se on mahdollista nuorelle miehelle, joka lakitta päin, yllään risainen paita ja tahraiset liinahousut yllättäen tapaa viehättävän naisen. "Putosin junasta ja-

"Ja nyt olette ymmärrettävästi hieman neuvoton", täydensi tyttö ystävällisesti. "Minä puolestani olen Caritas Calaro, ja Chranchinme on vain noin kolmen kilometrin päässä täältä radan eteläpuolella. Jos haluatte seurata minua sinne, voimme tarjota teille yösijan. Aamujunassahan pääsette jatkamaan matkaanne."

Odottanatta vastausta hän käänsi hevosensa lähtien ratsastamaan käynnäjalkaa melkoisen kaukana aution tasanگون laidassa näkyvää rakennusryhmää kohti. Tyyneesti nukautuen tilanteeseen sijoittui Raita hevosen vasemmalle puolelle käyttäkseen hyväkseen sen luoman vähäisen varjon ja alkoi vaitiollen kävellä sen vierellä.

Jatk. seur. nro:ssa.

-o-o-o-

RADIOPARISTOJEN käyttöaika on täytynyt materiaalin puutteessa pidentää 50%:lla. Siksi on kuuntelijoiden syytä harkita, mitä ohjelmia kuuntelevat. Kun tilanne helpottuu, palataan jälleen entisiin kestoaikoihin.

Huom. 90 voltin anodin on siis nyt kestettävä 85 vrk.

Pakanaan perhe uutisia
=====

Menny t:

K i h l o i h i n

- Vänr. Eino Niemistö ja nti Aili Porthán.
- Alik. Ensio Rummukainen ja lotta Mirjami Kettunen.
- Tkm. Toivo Junninen ja nti Alma Havukainen.

N a i m i s i i n

- Alik. Tauno Karttunen ja nti Lyyli Naunanen.
- Tkm. Sulo Ihanamäki ja nti Taimi Valtonen.

T u l l u t:

Terve poika tkn. Arttu Surakalle 31.12.43.

Toimitus onnittelee.

+++++
Huonattava seurapiiritapaus.

Vanhan tradition mukaan oli korpr. Kuisnin kutsunut luokseen 25.1.44 joukon ase- ja lauluveikkojaan Paavonpäiville. Korean kahvipöydän antinien nauttimisen ohessa kuultiin pariin otteeseen Pakana-kuoron lauluesityksiä ja tkn. Sipposen hanurisooloja. Ilta kului rattaosan rupattelun merkeissä, jolloin m.m. kerrottiin, että nämä Paavonpäivät lienevät olleen päivän sankarin viimeiset poikamies-sellaiset.

Toimitus, joka luonnollisesti oli täysilukuisena paikalla, odottaa lähiaikoina uutista ylläolevalle perhe-palstalle.

+++++
Ottakaa kiinni P E T O.

Tuntomerkit: punaruskea pystykorva, koiras, selässä ja hännässä mustaa, kaulanalus valkoinen, tuntee nimen P E T O. Kiinniottajaa pyydetään soittamaan puh. Arvo 3.

PLAGIAATTORIT HUOM!

Sattuneesta syystä toimitus huomauttaa, että tämän lehden kirjoituksien lainaus muihin julkaisuihin on sallittu ainoastaan toimituksen luvalla tai ainakin alkuperä mainitton. Johtokunta.

???????????

Tämän numeron aineiston on koennut Esikunta.